

VÝCHODOČESKÉ
DIVADLO
PARDUBICE

4 20
12

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ >>> DUBEN >>> 102. sezóna 2011/12

NÁVRAT PETRY JANEČKOVÉ VE ZPÍVÁNÍ V DEŠTI

OHLÉDNUTÍ ZA GRAND FESTIVALEM SMÍCHU

S NOVÝM ČLENEM SOUBORU PETREM BOROVCEM

POZOR!!! PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ „MIMO PŘEDPLATNÉ“ NEJSOU OBSAZOVÁNA ABONENTY, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI. NA PŘEDSTAVENÍ PRO ABONENTNÍ SKUPINY JSOU ROVNĚŽ VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI.
PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ SYMBOLEM ➡ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY.

DUBEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

NEDĚLE	1.	19:00	ZPÍVÁNÍ V DEŠTI				PREMIÉRA P2
PONDĚLÍ	2.	18:00	J. Baron / NÁVŠTĚVY U PANA GREENA		★		MIMO PŘEDPLATNÉ
			Legrační i dojmavý příběh lásky a odpouštění. Automobilová nehoda přivádí do styku dva muže, které rozdělují dvě generace a kteří by se jinak nesetkali. Hrají Š. Zindulka a M. Hádek. Režie V. Michálek. Hostem Filmová a Divadelní Agentura . Uvádí agentura Kometa.				
ÚTERÝ	3.	19:00	E. Szybał / P.R.S.A.		★		MIMO PŘEDPLATNÉ
			Hořká rodinná komedie a dámská jízda nejen pro ženy v podání Strašnického divadla . Pokud vás zaujala komedie Testosteron, nenechte si ujít její ženskou variantu... Hrají E. Režnarová, E. Lecchiová, I. Pazderková, K. Leichtová a další. Režie V. Štěpánek. Uvádí agentura Kometa.				
STŘEDA	4.	18:00	ZPÍVÁNÍ V DEŠTI			3. REPRIŽA	X
ČTVRTEK	5.	19:00	DONAHAI!	KONEC 21:50	95. REPRIŽA		MIMO PŘEDPLATNÉ
PÁTEK	6.	19:00	TRÓJANKY	➡	KONEC 20:40	16. REPRIŽA	H
SOBOTA	7.	18:00	DVANÁCT ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ		KONEC 20:10	10. REPRIŽA	T
ÚTERÝ	10.	18:00	S CIZÍ DÁMOU V CIZÍM POKOJI		KONEC 20:20	7. REPRIŽA	Z
STŘEDA	11.	19:00	S CIZÍ DÁMOU V CIZÍM POKOJI		KONEC 21:20	8. REPRIŽA	M
PÁTEK	13.	19:00	MY FAIR LADY	KONEC 22:00	69. REPRIŽA		MIMO PŘEDPLATNÉ
SOBOTA	14.	18:00	ZVONÍK MATKY BOŽÍ		KONEC 20:30	18. REPRIŽA	U
NEDĚLE	15.	18:00	RICHARD MÜLLER – POTICHU TOUR 2				MIMO PŘEDPLATNÉ
			Během dvouhodinového koncertu zazní jak zpěvákovi největší hity v nových aranžích, tak písně, které se na setlistu R. Müllera často neobjevují. Exkluzivním hostem bude D. Bárta . Pronájem P. Pešek. POZOR! Změna začátku koncertu!				
PONDĚLÍ	16.	8:30	ROBINSON CRUSOE				šk
			Známý příběh anglického trosečníka v podání Divadla rozmanitostí Most . Režie N. Penev.				
		10:30	ROBINSON CRUSOE				šk
		19:00	A. Marriot – A. Foot / JEN ŽÁDNÝ SEX PROSÍM, JSME PŘECE BRITOVÉ! ANEB VŠICHNI V TOM JEDOU!			EPILOG FESTIVALU	
			Bláznivá komedie o zbloudilé zásilce erotického zboží. Hrají O. Brousek, A. Brousková nebo M. Doležalová, D. Rous a další. Režie T. Töpfer. Divadlo Na Fidlovačce, Praha.				

ÚTERÝ	17.	10:00	TAJEMNÝ HRAD V KARPATECH	KONEC 12:10	26. REPRÍZA	šk
		19:00	ZPÍVÁNÍ V DEŠTI		4. REPRÍZA	A
STŘEDA	18.	19:00	Molière / SCAPINOVA ŠIBALSTVÍ			B
		Proslulá komedie o vychytralém sluhovi, jenž stojí na straně mladých pánů proti jejich zlostnatým rodičům, kteří nerespektují lásky svých synů. Oženit ano, ale jen výhodně! V titulní roli M. Ruml. Režie J. Novák. Hostem Městské divadlo Mladá Boleslav.				
ČTVRTEK	19.	17:30	MEFISTO	KONEC 20:30	20. REPRÍZA	J
PÁTEK	20.	10:00	MUŽ Z KRAJE LA MANCHA	KONEC 12:00	36. REPRÍZA	šk
		19:00	M. Gelardi / ZLOMATKA		KONEC 20:50	E
		Silný tragikomický příběh matky a syna, kterým se během jedné vteřiny navždy změní život. Hrají K. Frydecká, I. Theimer a další. Režie P. Mikeska. Hostem Městské divadlo Mladá Boleslav.				
NEDĚLE	22.	15:00	V. Čtvrtek – P. Slunečko	POHÁDKOVÉ PŘEDPLATNÉ		Pn
		KŘEMÍLEK A VOCHOMŮRKA				
		Čtyři pohádky z mechu a kapradí v podání herců Divadla ANFAS, Praha. Režie P. Mikeska.				
PONDĚLÍ	23.	8:30	KŘEMÍLEK A VOCHOMŮRKA			šk
		10:30	KŘEMÍLEK A VOCHOMŮRKA			šk
		17:00	KŘEMÍLEK A VOCHOMŮRKA	POHÁDKOVÉ PŘEDPLATNÉ		Pp
ÚTERÝ	24.	10:00	AMADEUS	KONEC 13:00	53. REPRÍZA	šk
		19:00	LIŠKA V KURNÍKU	DERNIÉRA	KONEC 21:20	25. REPRÍZA
STŘEDA	25.	17:00	S CIZÍ DÁMOU V CIZÍM POKOJI	KONEC 19:20	9. REPRÍZA	L
ČTVRTEK	26.	17:30	TRÓJANKY	→ KONEC 19:10	17. REPRÍZA	S
PÁTEK	27.	19:00	POMSTA À LA NETOPÝR	KONEC 21:45	39. REPRÍZA	MIMO PŘEDPLATNÉ
NEDĚLE	29.	19:00	N. Coward / LÍBÁNKY ANEB LÁSKA AŽ JDE K ČERTU	MIMO PŘEDPL.		
		Komedie Divadla Palace o dvojici bývalých manželů, kteří se po letech setkávají v hotelu, kam oba přijeli trávit líbánek se svými novými partnery... Hrají I. Jirešová, J. Langmajer, J. Teplý ml. nebo M. Slaný a K. Frejová. Režie P. Hruška. Uvádí agentura Kometa.				

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

PONDĚLÍ	2.	10:00	L. Lagronová / TANEČNÍK			 šk
			Setkání s fascinujícím světem nejodvážnější české dramatičky současnosti. Hrají K. Jelínková a M. Tichý. Režie R. Žák. Scénické čtení z cyklu Malé inscenace na Malé scéně.			
STŘEDA	4.	19:00	VOLÁNÍ SIRÉN	 str. 7	MIMO PŘEDPLATNÉ	
			Diskusní pořad J. Uherové, který blíže představuje osobnosti, jež zanechaly nesmazatelnou stopu nejen ve Východočeském divadle, ale i v samotných Pardubicích. Hostem zábavného večera bude pardubický rodák, herec J. Přeučil .			

ÚTERÝ	10.	8:30	TISÍCE LET HUDBY	⇌	KONEC 9:30	38. REPŘÍZA	šk
		10:30	TISÍCE LET HUDBY	⇌	KONEC 11:30	39. REPŘÍZA	šk
ČTVRTEK	12.	8:30	TISÍCE LET HUDBY	⇌	KONEC 9:30	40. REPŘÍZA	šk
		10:30	TISÍCE LET HUDBY	⇌	KONEC 11:30	41. REPŘÍZA	šk
		19:00	PAVLÍNA JÍŠOVÁ	MIMO PŘEDPLATNÉ			
Koncert výrazné folkové zpěvačky s nezaměnitelným hlasem.							
PÁTEK	13.	10:00	UTÍKEJ, VÁŇO, UTÍKEJ!	⇌	KONEC 11:10	13. REPŘÍZA	šk
SOBOTA	14.	19:00	UTÍKEJ, VÁŇO, UTÍKEJ!	⇌	KONEC 20:10	14. REPŘÍZA	P1c
NEDĚLE	15.	15:00	M. Křepelková / O POVEDENÉ PRINCEZNĚ	MIMO PŘEDPLATNÉ			
Výpravná pohádka o věrné lásce Madlenky a Janíčka, která překoná všechna kouzla a nakonec zvítězí... Režie M. Křepelková. Hostem Divadelní agentura Beruška.							
PONDĚLÍ	16.	8:30	O POVEDENÉ PRINCEZNĚ	šk			
		10:30	O POVEDENÉ PRINCEZNĚ	šk			
STŘEDA	18.	18:00	BENEFICE	⇌	KONEC 19:50	26. REPŘÍZA	X1
ČTVRTEK	19.	19:00	BENNY ROCK'N'ROLL STAR	DERNIÉRA	35. REPŘÍZA	MIMO PŘEDPL.	
SOBOTA	21.	18:00	BENEFICE	⇌	KONEC 19:50	27. REPŘÍZA	T1
PONDĚLÍ	23.	19:00	J. Kaptein / HISTORKA O SV. MAGDĚ	🔗	str. 22-24	📖	MIMO PŘ.
Napínavý příběh jedné ženy – svěťice, manželky, ponižené a vraždící! Režie L. Málková j. h. První české uvedení hry. Scénické čtení z cyklu Malé inscenace na Malé scéně.							
NEDĚLE	29.	19:00	BLÁZNOVY ZÁPISKY	⇌	KONEC 20:30	43. REPŘÍZA	MIMO PŘEDPL.

VČD NA ZÁJEZDECH

ÚTERÝ	3.	19:00	ZVONÍK MATKY BOŽÍ	CHRUDIM
ČTVRTEK	12.	19:30	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	NYMBURK
STŘEDA	18.	19:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	HRADEC KRÁLOVÉ
SOBOTA	21.	19:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	HRONOV
ČTVRTEK	26.	19:30	DVANÁCT ROZHNĚVANÝCH MUŽŮ	ČESKÁ TŘEBOVÁ
SOBOTA	28.	19:00	AMADEUS	OLOMOUČ

HRAJEME:

B. Comden – A. Green – N. H. Brown – A. Freed / ZPÍVÁNÍ V DEŠTI

Slavné muzikálové melodie, skvělá stepařská a taneční čísla, humor a zábava. A navíc pořádná porce lásky ve filmových ateliérech Hollywoodu na konci 20. let minulého století, v čase, kdy se zrodil zvukový film. V hlavních rolích J. Pejchal, J. Musil, M. Sikorová a P. Janečková. Režie P. Novotný.

F. Loewe – A. J. Lerner / MY FAIR LADY

Jeden z nejlepších muzikálů 20. století! Příběh chudé květinářky Elizy Doolittleové je plný známých melodií a britského humoru. Režie P. Novotný. V hlavních rolích P. Janečková, J. Kalužný a P. Dohnal. Inscenace vznikla ve spolupráci s Komorní filharmonií Pardubice.

P. Abraham / ZVONÍK MATKY BOŽÍ

Silný středověký příběh podle románu V. Huga o lásce, které se člověk brání, ale ona ho stejně dostihne a rozmetá jeho duši na kusy. Láska svede dohromady čtyři muže v krásnou mladou Esmeraldu. Jeden z nich ji však zradí... Hrají M. Mejzlík, P. Tenorová, M. Tichý, J. Vrána, P. Novotný, J. Pejchal, K. Jelínková a další. Režie P. Novotný.

E. Kishon / LÍŠKA V KURNÍKU ANEK PAN MINISTR V KMÍNOVICÍCH

Satirická komedie o tom, jak to dopadne, když se někdo zavede dřív politikem než elektrikem. Příběh se odehrává v zapadlé vesnici Kmínovice, kam přijíždí stárnoucí politik A. Dulniker, který se rozhodne, že ve vesničce uspořádá volby... Hrají Z. Rumpík, P. Dohnal, M. Mejzlík, R. Chvalová, L. Vlášková a další. Režie M. Tichý j. h.

P. Shaffer / AMADEUS

Strhující drama o velikánech lidstva i o nás samých nabízí kromě hereckých výkonů i setkání s Mozartovou hudbou a operními áriemi. Režie M. Tarant j. h., v hlavních rolích J. Vrána, L. Špíner, držitel Ceny Thálie 2010 pro činoherce do 33 let, a P. Tenorová. Na vzniku inscenace spolupracovala Komorní filharmonie Pardubice pod vedením šéfdirigenta M. Ivanovíče.

J. Štolba – E. A. Longen – Č. Šlégl – J. Marvan S CIZÍ DÁMOU V CIZÍM POKOJI

Tři komedie v jedné o nevěře v českých ložnicích. Uvidíte, jak mohou dopadnout pánské zálety. Všichni jsme na jedné lodi a plujeme po proudu životního dobrodružství. Štěstěna je však vrtkavá a skýtá mnohá rizika. V hlavních rolích J. Kalužný, P. Dohnal, L. Špíner a K. Jelínková. Režie L. Olšovský j. h.

J. Šlupka Svěrák – J. Seydler BENNY ROCK'N'ROLL STAR

Rock'n'rollový minimuzikálek na Malé scéně ve dvoře. Rekonstrukci osudů rock'n'rollového krále Bennyho vás provedou známí „akademici“ K. Jelínková, J. Kalužný a J. Š. Svěrák j. h., kteří si k sobě tentokrát přizvali ještě J. Vránu a kapelu Můžete si za to sami! Režie J. Seydler.

R. Rose / 12 ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ

Soudní drama za zavřenými dveřmi. Tucet porotců, kteří rozhodují o vině či nevině a kteří na sebe v zápalu boje prozradí víc, než chtějí. V inscenaci vystoupí jako hosté P. Kostka a F. Švihlík, dále hrají J. Hyhlík, J. Kalužný, P. Novotný, L. Špíner, J. Vrána a další. Režie P. Kracík j. h.

J. Strauss ml. – K. Haffner – R. Gené POMSTA À LA NETOPÝR

Činoherní adaptace slavné opery. Těšte se na vídeňský šarm, humor, působivou výpravu a v neposlední řadě na nesmrtelné melodie jedné z nejúspěšnějších operet všech dob. V hlavních rolích D. Novotná, M. Sikorová, J. Kalužný a L. Špíner. Režie P. Novotný.

Eurípidés / TRÓJANKY

Expresivní básnická smrt plná antické krásy a hluboké tragičnosti. Trójská válka právě skončila! Muži si to vyřídili mezi sebou. Řekové zvítězili! Trójané byli pobiti. Jejich ženy přišly o své muže, děti o své otce. Co s nimi teď bude? Jak mají dál žít?! Hrají J. Bittlová, J. Janoušková, R. Chvalová, P. Tenorová, V. Dušek, M. Mejzlík a další. Režie P. Ondruch j. h.

M. Čechová / TISÍCE LET HUDBY ANEK OD PRAVĚKU K RENESANCI

Projděte se s námi pestřím a lákavým světem hudby! Vašími hravými průvodci spolu s muzikanty budou P. Tenorová a M. Mejzlík. Režie M. Čechová j. h.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Kriminální komedie z prostředí kadeřnického salónu. Zažili jste někdy v divadle, že by diváci mohli ovlivňovat děj hry? Ne? Tak to právě v Bláznivých nůžkách zažijete... Hrají P. Janečková nebo M. Sikorová, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špíner a J. Vrána. Režie P. Novotný.

UTÍKEJ, VÁNO, UTÍKEJ!

ANEK VELKÁ DIVADELNÍ STEEPLECHASE

Komedie se skokem smrti, ve které nahlédnete do světa koní a žokejů Velké pardubické a v níž se odráží i české dějiny a rozličné lidské osudy. Přijďte se bavit a fandit na naše divadelní závodiště na Malé scéně ve dvoře! Hrají M. Sikorová, L. Vlášková, J. Musil, Z. Rumpík, L. Špíner a R. Žák. Režie T. Karpianus j. h.

D. Wasserman – J. Darion – M. Leigh
MUŽ Z KRAJE LA MANCHA

Slavný americký muzikál, v němž se mísí realita a fikce. Chytlavé melodie, statečný rytím Don Quijote, vtipný sluha Sancho a krásná Aldonza vás dojmou i pobaví a připraví nezapomenutelný zážitek! V hlavních rolích L. Špíner, J. Kalužný a K. Jelínková. Režie P. Novotný.

K. Mann – A. Mnouchkine / MEFISTO

Faustovský příběh o herci, který se ve své touze po velkých rolích postupně zaprodá i nacistické moci. Hrají L. Špíner, který byl za roli Hendrika Höfgena nominován na Cenu Thálie 2011, M. Mejzlík, J. Musil, D. Novotná, M. Sikorová, P. Tenorová a další. Režie P. Kracík j. h.

T. McNally – D. Yazbek / DONAHA!

Slavný broadwayský muzikál o partě nezaměstnaných dělníků, kteří svou svízelnou životní situaci vyřeší založením pánské striptérské skupiny. Skvělá zábava, podmanivá hudba a vynikající herecké výkony v režii R. Štolpy j. h.

N. V. Gogol / BLÁZNOVY ZÁPISKY

Tragikomický humor, divadlo plné scénické obraznosti, jevištní poezie a karikatura naší vlastní směrnosti. Inscenace využívá všechny přednosti variabilního studiového prostoru Malé scény ve dvoře. V hlavní roli M. Mejzlík. Divadelní scénář a režie M. Pecko j. h.

J. Verne / TAJEMNÝ HRAD V KARPATECH

Podivní z Drákulova kraje s typicky českým humorem, v parodickém duchu a s operní árií na rtech v představení pro celou rodinu. V hlavních rolích M. Tichý, J. Kalužný, M. Sikorová, J. Vrána a L. Odrazil j. h. Režie J. Seydler.

**I. Lausundová / BENEFICE
ANEŽ ZACHRAŇTE SVÉHO AFRIČANA**

Současná německá komedie ze zákulisí dobročinné show! Jen u nás zažijete, jak pardubičtí herci připravují benefiční večer na pomoc Africe! Shodnou se? Hrají Z. Bittlová, K. Jelínková, M. Mejzlík, J. Pejchal a Z. Rumpík. Režie M. Glaser j. h. Uvádíme na Malé scéně ve dvoře.

PŘIPRAVUJEME NA KVĚTEN

SOBOTA **5.** 19:00

AMADEUS

Mimořádná repríza živě doprovázená Komorní filharmonií Pardubice.

NEDĚLE **6.** 18:00

GALAKONCERT JOSEFA ZÍMY

Koncert ke zpěvákovým 80. narozeninám. S orchestrem Septet plus zazpívají směsi největších hitů také hosté **Y. Simonová, P. Filipovská** a další. Dirigent D. Kapras.

SOBOTA **12.** 19:00

F. Veber / BLBEC K VEČEŘI

PREMIÉRA P1

Slavná francouzská komedie plná gagů a situační komiky! Pierre pořádá velkou „večeři blbců“, jenomže na svou zlomyslnost tentokrát doplatí a legrárka pro pobavení se mu vymstí. V hlavních rolích M. Mejzlík a A. Postler. Režie H. Mikolášková j. h.

NEDĚLE **13.** 19:00

BLBEC K VEČEŘI

PREMIÉRA P2

SOBOTA **19.** 19:00

SEX, DRUGS, ROCK&ROLL

Komedie o herci, který se po neúspěšné kariéře uchýlí ke zhýralému způsobu života. Hrají B. Munzarová, M. Trnavský a R. Novák. Režie D. Gombár. Hostem **Divadelní spolek Frída**.

NEDĚLE **20.** 19:00

PAVEL ŠPORCL – GIPSY WAY ORCHESTRAL

Veleúspěšný projekt českého houslisty P. Šporcla, který spojuje jeho virtuozitu s živelností a osobitým umem vynikající slovenské cimbálavky Romano Stilo Ensemble.

PONDĚLÍ **28.** 19:00

A. Dvořák / RUSALKA

Známa opera o lásce vily k člověku. V hlavních rolích L. Sass (sólistka Velkého divadla v Moskvě) a J. Kovács (sólista Národního divadla v Bratislavě a Budapešti). Režie I. Žantovská, dirigent M. Kaňák. Hostem **Divadlo opery a baletu Ústí nad Labem**. Uvádí agentura Na Nic.

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

DUBNOVÉ VOLÁNÍ SIRÉN

ANEB PARADOXY JANA PŘEUCHILA

J. PŘEUCHIL JAKO HOST LETOŠNÍHO ROČNÍKU GRAND FESTIVALU SMÍCHU, FOTO M. KLÍMA

První dubnovou středu se bude na Malé scéně ve dvůře konat už pátý díl diskusně-zábavných večerů **Volání sirén**. Jeho hostem tentokrát bude herec a pardubický rodák **JAN PŘEUCHIL**. Já osobně se na toto setkání nesmírně těším, nejen proto, že je Jan Přeučil skvělý herec a zajímavý člověk, ale také proto, že jeho herecká kariéra i život sám jsou plné paradoxů. Ve své herecké kariéře ztělesnil více záporných postav než kterýkoliv jiný herec a přitom v civilu je to nesmírně milý, citlivý a slušný člověk. Je velmi elegantní a galantní, má vystupování jakoby byl žákem Ľutha-Jarkovského, autora Společenského katechismu. Říká, že herecké povolání je stav a herec se v tom stavu musí patřičně chovat. Nejen na veřejnosti, ale i v soukromí. Elegantní klobouk a šála jsou jeho poznávacím znamením. Ale pozor, v přítomnosti žen smeká, nikdy se nechová neuctivě. Jenom na filmovém plátně. **Jan Přeučil** se narodil v Pardubicích, ale nerad na ně vzpomíná, měl velmi těžké dětství. Je synem novináře, nakladatele a politika Františka Přeučila (1907-1996) odsouzeného v procesu s Miladou Horákovou na doživotí (ve vězení strávil plných 15 let). Jako syn vlastizrádce nemohl studovat, vyučil se dřevomodelářem v ČKD Stalingrad Praha Vysočany, kde začal hrát v ochotnickém kroužku. Odmaturoval na večerním gymnáziu pro pracující a na druhý pokus byl přijat na DAMU. Po absolvování herectví (1960) byl až do roku 1993 členem pražského Divadla Na zábradlí (v letech 1982-87 působil i jako jeho umělecký šéf). V současné době nemá stále angažmá, jako herec je takzvaně na

volné noze, ale hostuje v několika divadelních společnostech a v Hudebním divadle Karlín.

Z divadelních her, ve kterých si Jan Přeučil zahrál, můžeme jmenovat například **Bláznovy zápisky**, **Šetrnost**, **Hamlet**, **Král Ubu** atd.

Jan Přeučil se však nejvíce proslavil díky svým televizním a filmovým rolím. Hrál ve filmech **Čtyři vraždy stačí, drahoušku** (1970), **Zítra vstanu a opamím se čajem** (1977), **Jak básníci přicházejí o iluze** (1984), **Smrt krásných srnců** (1986), **Nesmrtelná teta** (1993), **Waterloo po česku** (2002) atd. Zahrál si také ve velice známém televizním seriálu **Arabela** (1979) i v jeho pokračování z roku 1990 **Arabela se vrací**. Mimo to se objevil v detektivním seriálu **Hříchy pro pátera Knox**e (1992).

Vedle výrazné fyzionomie je pro něj charakteristický hlas s osobitým témbrem a kultivovanou výraznou dikcí, využívaný v rozhlasu a v dabingu. Pedagogicky působil na DAMU (1964-90), vede kurzy rétoriky pro manažery a přednáší na Vysoké herecké škole v Banské Bystrici. S Vladimírem Kovářkem publikoval vzpomínkovou knihu **Zloun** (1997). Vlastní zpověď odhalující klíčové mezníky jeho života zachycuje dokument z cyklu **13. komnata** (2006).

Ač je to k nevíře, Jan Přeučil nedávno oslavil významné životní jubileum – 75 let by mu jistě nikdo nehádal. Je plný života, elánu, působí nesmírně optimisticky a dokáže celé okolí obveselit a dobře naladit. Rád žije život a umí si ho užívat. Myslím, že se první dubnovou středu máme na co těšit!

JaU

Výsledky XII. ročníku GRAND FESTIVALU SMÍCHU

V pondělí 5. března 2012 během závěrečného GALAVEČERA SMÍCHU, který opět natáčela Česká televize – hlavní mediální partner festivalu, byly ve Východočeském divadle slavnostně rozděny ceny XII. ročníku GRAND Festivalu smíchu. Galavečer v režii Jana Brichcína s lehkostí a vtipem uváděli Tereza Kostková a Ladislav Špíner. Záznam Galavečera uvidíte o velikonočním pondělí 9. dubna 2012 ve 12:30 hodin na programu ČT2. RaS

KOMEDIE ROKU 2011

Ladislav Stroupežnický / **NAŠI FURIANTI**
Režie Jan Borna
Divadlo v Dlouhé, Praha

KOMEDIE DIVÁKŮ

Martin Vačkář – Ondřej Havelka
ZLOČIN V POSÁZAVSKÉM PACIFIKU
Režie Ondřej Havelka, Městské divadlo Mladá Boleslav
v koprodukcí s Divadlem Kalich, Praha

NEJLEPŠÍ ŽENSKÝ HERECKÝ VÝKON

KLÁRA SEDLÁČKOVÁ-OLTOVÁ v roli Kristýny
Fialové v komedii **NAŠI FURIANTI** v režii Jana Borna
Divadlo v Dlouhé, Praha

CENA ODBORNÉ POROTY

Ladislav Stroupežnický
NAŠI FURIANTI
Režie Jan Borna, Divadlo v Dlouhé, Praha

NEJLEPŠÍ MUŽSKÝ HERECKÝ VÝKON

VÁCLAV NEUŽIL v roli Mugsyho v komedii
DEALER'S CHOICE v režii Jiřího Pokorného
Dejvické divadlo, Praha

CENA STUDENTSKÉ POROTY

Woody Allen
SEX NOCI SVATOJÁNSKÉ
Režie Petr Svojtka, Divadlo pod Palmovkou, Praha

CENA GENIA SMÍCHU 2012 JIŘÍ SUCHÝ

Novou Cenu Genia smíchu za mimořádný přínos v herectví, režii či jiné oblasti divadelního komediálního žánru uděluje dosud aktivně tvořícímu umělci třicetiletá Akademie Genia smíchu složená z kritiků, divadelních publicistů a teoretiků.

Název ceny je odvozen od sochy Genia akademického sochaře Bohumila Kafky umístěné v průčelí historické budovy Východočeského divadla, autorkou sochy pro laureáta ceny je akademická sochařka Klára Klose.

MODERÁTOŘI GALAVEČERA A BÝVALÍ SPOLUŽÁCI TEREZA KOSTKOVÁ A LADISLAV ŠPÍNER SI OBČAS DOVOLILI OBEJÍT SCÉNÁŘ A POHOTOVĚ ZAIMPROVIZOVALI.

ČLENKA STUDENTSKÉ POROTY HANA RUBIŠAROVÁ PŘEDALA CENU HERCI DIVADLA POD PALMOVKOU DUŠANU SÍTKOVI, KTERÝ JI GLOSOVAL: TEŠÍ ME, ŽE I V ŠEDESÁTI MAM TU CEST PŘEVZÍT CENU ZA SEX!

CENY PRO NAŠE FURIANTY PŘEBÍRALI HERCI DIVADLA V DLOUHÉ MICHAELA DOLEŽALOVÁ A MARTIN MATEJKA, KTERÍ PŘIŠLI V KOSTÝMECH A MĚLI VELMI VTIPNÉ PŘIPRAVENÉ DĚKOVNÉ REČI – NIC NEČEKALI, PŘESTO STÁLE VYTAHOVALI VĚTŠÍ A VĚTŠÍ NÁKUPNÍ TAŠKY NA OCENĚNÍ.

PRO DIVÁČKOU CENU SI PŘIJELI EKONOMICKÝ ŘEDITEL DIVADLA KALICH MARTIN DANKO A ŘEDITEL MLADOBESLAVSKÉHO DIVADLA FRANTIŠEK SKŘÍPEK I HLAVNÍ PŘEDSTAVITELÉ ZLOČINU V POSÁZAVSKÉM PACIFIKU PETRA NAKLÁDALOVÁ A PETR HALÍČEK.

KDYŽ SI KLÁRA SEDLÁČKOVÁ-OLTOVÁ VE ČTVRTEK PO PŘEDSTAVENÍ POVÍDALA S BÝVALÝM PRIMÁTOREM ING. JAROSLAVEM DEMLEM A JEHO PANÍ, JEŠTĚ NETUŠILA, ŽE ZÍSKÁ CENU ZA HERECKÝ VÝKON. PRO OCENĚNÍ SI ALE NEPŘIJELA, PROTOŽE V PONDĚLÍ VEČER HRÁLA.

ZATÍMCO VÁCLAV NEUZIL, HYNEK ČERMÁK A MARTIN MYŠÍČKA NASLOUČALI POCHVALNÝM SLOVŮM POROTCE JANA BRICHČINA, O NĚKOLIK PATER VÝŠE SE SČÍTALY VÝSLEDKY. O SVĚM ÚSPĚCHU SE VÁCLAV DOZVĚDEL AŽ RÁNO, ALE KVŮLI PRACOVNÍMU VYTÍŽENÍ SE BOHUŽEL PŘEDÁVÁNÍ CEN TAKÉ NEZÚČASTNIL.

FESTIVALOVÉ FOTOSTŘÍPKY MICHALA KLÍMY

FESTIVAL PŘEDZNAMENALA OBLÍBENÁ KULIČÍÁDA SMÍCHU – SOUTĚŽ VE CVRŇKÁNÍ KULÍČEK NA LEDĚ, DO KTERÉ SE S CHUTÍ ZAPOJIL I PAVEL NOVOTNÝ.

SOUTĚŽNÍ TÝDEN NEJLEPŠÍCH ČESKÝCH KOMEDIÍ ZAHÁJILA TRADIČNÍ KLAUNIÁDA V PODÁNÍ PETRY JANEČKOVÉ A LADISLAVA ŠPÍNERA.

O FESTIVALU PRAVIDELNĚ INFORMOVAL ČESKÝ ROZHLAS PARDUBICE. REDAKTORKA NAĎA KUBÍNKOVÁ VYZPŮVÍDALA TŘEBA I FASÁDNIKY ZE SVĚTÁKŮ ONDŘEJE MALÉHO, JIŘÍHO ZAPLETALA A FILIPA RICHTERMOCE.

PATRONEM „SEXU Z PALMOVKY“ BYL PETR KOSTKA, KTERÝ SI VE SLOVNÍKU CIZÍCH SLOV NAŠEL VÝZNAM SLOVA PATRON. DIVÁKŮM PAK PROZRADIL, ŽE PRO NĚJ NEJPŘÍHODNĚJŠÍM JE „PODIVÍN“, PROTOŽE SE STÁLE NĚČEMU DIVÍ, PRÝ HLAVNĚ V ZPRÁV...

HERCE Z DLOUHÉ PO NAŠICH FURIAANTECH DIVÁCI ODMĚNILI BOURLIVÝMI OVACEMI, KTERÉ UŽ MOHLY NĚCO MÁLO NAZNAČIT, A PLZEŇSKÝ PRAZDROJ PAK PŘÍJEMNÝM MOKEM NA OSVĚŽENÍ.

KMOTR DOMÁCÍHO „ŽELÍZKA V OHNĚ“ VÁCLAV POSTRÁNEČKÝ PŘED PŘEDSTAVENÍM POTĚŠIL VŠECHNY PŘÍTOMNÉ VĚTOU, ŽE SE V PARDUBICÍCH VŽDY CÍTÍ JAKO DOMA.

S CHEBSKÝM DIVADLEM SE NA PARDUBICKÁ DIVADELNÍ PRKNA PO ČASE VRÁTIL TOMÁŠ KOLOMAZNIK, NÁŠ BÝVALÝ KOLEGA A MILÁČEK PŘEDEVŠÍM DÁMSKÉ ČÁSTI PUBLIKA.

FESTIVAL JE NEJEN O DIVADLE, ALE I O SETKÁVÁNÍ. ZDE SI NAPŘÍKLAD VYMĚŇUJÍ ZÁŽITKY Z HRANÍ BLÁZNIVÝCH NŮŽEK PRAŽSTÍ HERCI IVANA JIREŠOVÁ A RÁDEK VALENTA S „NAŠÍM“ LADISLAVEM ŠPÍNEREM.

MLADOBOLSLAVSKÉ DIVADLO SPOJILO SÍLY S DIVADLEM KALICH A VZNIKLA HUDEBNÍ RETROKOMEDIE ZLOČIN V POSÁZAVSKÉM PACIFIKU, V NÍŽ SE VYRÁDIL I BOHUMIL KLEPL, KTERÝ BAVIL DIVÁKY UŽ PŘED PŘEDSTAVENÍM VE FOYER.

FESTIVAL SI NENECHAL UJÍT ANI JAN SKOPEČEK, KTERÝ SI NA SPOLEČENSKÉM SETKÁNÍ PO PŘEDSTAVENÍ DLOUHE PŮVÍDAL S PROTAGONISTY „ZLOČINŮ“ JAROSLAVOU KRETSCHMEROVOU A MARTINEM ZBROŽKEM.

DIVÁKY PŘÍJELA POZDRAVIT I LUBA SKOŘEPOVÁ, KTERÁ ZATÍM NEVYNECHALA ANI JEDEN ROČNÍK FESTIVALU, A SLÍBILA, ŽE POKUD TO „ŘEDITEL NAHOŘE“ DOVOLÍ, DORAZÍ I PŘÍŠTÍ ROK.

PŘED ZÁVĚREČNÝM GALAVEČEREM SMÍCHU ŘEDITEL DIVADLA PETR DOHNAL PODĚKOVAL DRAMATURGYNI FESTIVALU JANĚ UHEROVÉ ZA ROZMANITÝ VÝBER KOMEDIÍ.

PETRA JANEČKOVÁ

SE VRACÍ NA JEVIŠTĚ V NOVÉ ROLI

Bude to bezmála patnáct let, co jsem poznala PETRU JANEČKOVOU, tehdy ještě studentku JAMU v Brně. Zkoušela jsem v Pardubicích komedii *Pozvání na zámek* a herečka Šárka Brázdová nečekaně onemocněla. Měli jsme týden před premiérou. V pátek jsme zavolali Petře do Brna, ta neváhala, v sobotu přijela a nastoupila do téměř hotové inscenace. Okamžitě se chopila příležitosti a s krásnou dravostí mladého člověka nazkoušela postavu, kterou hrála až do derniéry. A ve Východočeském divadle už zůstala! Odehrála obrovské množství rolí, velkých, titulních i menších, hrála, zpívala, moderovala. Na nějaký čas ji před třemi lety „zastavila“ mateřská dovolená. Nějakou dobu ji zajímala jenom dcerka Karolínka, pak postupně začala hrát ve svých nazkoušených inscenacích. Při příležitosti jejího návratu do procesu zkoušení nového muzikálu jsem jí položila pár otázek.

P. JANEČKOVÁ SE Z. RUMPÍKEM V *MY FAIR LADY*, FOTO M. KLÍMA

Petro, po mateřské dovolené se pomalu vracíš do divadla. Už hraješ v Bláznivých nůžkách, odehrála jsi několik repríz nedávno stažené Černé komedie, můžeme tě vidět v obnovené muzikálové komedii *My Fair Lady*. Od února však zkoušíš novou inscenaci, muzikál *Zpívání v dešti*. Myslím si to jenom já, nebo to vnímáš tak i ty, že muzikál je žánr tvého srdce?

Já ti ani nevím, skoro se mi to nechce takhle specifikovat. Miluju herectví, to především, a je pravda, že ráda zpívám a (ještě radši) tančím; takže čím komplexnější je role, tím líp, v tom ti jistě dám za pravdu. Spíš mám role svého srdce a mezi ně patří nejen muzikálové jako *Líza* (*My Fair Lady*), *Velma Kelly* (*Chicago*), ale i činoherní – Marie (Věno slečny Laury), pokojská Julie (Úžasná svatba), Bertilda (Ondína) nebo Barbara (Bláznivé nůžky).

Co je na muzikálu nejvíce vzrušující a co naopak nejvíce zrádné?

Právě to propojení herectví, zpěvu a tance. Je vzrušující a krásné, když se to daří tak, že si ani neuvedomíš ty předěly jednotlivých složek. Zrádné je, když role vyžaduje určitou specifikaci, kterou herec v činohře poměrně „lehce“ vytvoří, ale dát ji do tance nebo zpěvu může být velmi obtížné. Taký může být pěvecký part mimo náš používaný rozsah, to se pak musí na zkušebnu a dít a dít. Stejně je to i u tance. Mí kolegové mi jistě dají za pravdu.

Je nějaká role, ať už činoherní či muzikálová, která tě ve tvé herecké kariéře minula a tebe to mrzí?

Ne. Takhle neuvažuju. Člověk tím zbytečně plýtvá energií a nesoustředí se na důležité věci. Navíc Pardubice jsou ke mně od začátku velmi šetrné – jak na množství, tak na rozmanitost rolí.

V jakém muzikálu, a teď nemyslím jenom pardu-bické poměry, ale soustředíme se na nabídku v celé republice, by sis přála hrát a cítíš se na to?

Já bych to rozdělila. Přála bych si zahrát v muzikálech *Miss Saigon*, *Bídníci*, *Cabaret*, *Funny Girl* nebo třeba v muzikálu *Mamma Mia*. A jestli se na ně cítím? Mentálně v podstatě ano, ale fyzicky momentálně moc ne. A pěvecky mám taky dost co zlepšovat.

Co je pro tebe při návratu do kolotoče hereckého zkoušení, hraní a učení textů nejtěžší?

Nejtěžší je ráno co ráno opouštět Káju, protože doposud jsem to dělala spíš sporadicky a nepravidelně. Teď to je téměř každý den. A co se týče té herecké stránky? U prvních *Nůžek* nebo *My Fair Lady* jsem měla co dělat, abych to vůbec dohrála. Musím si opět zvyknout na koncentrovaný tříhodinový večerní výkon po celém dni, který začíná velmi brzy a kdy řeším úplně jiné problémy.

Každé letní prázdniny, alespoň co si pamatuju, jsi navštěvovala taneční kurzy. Jak jsi na tom pohybově dnes? A jak si udržuješ kondici?

Au! To jsi uhodila hřebíček po hlavičce! Použiju slova kamarádky – mateřství si vybralo svou daň. A protože jsem takzvaná „starobná“ matka (SMÍCH), vybralo si daň nemalou. Čeká mě operace kolena a možná i páteře, ale protože pilně cvičím, doufám, že té druhé se vyhnu. Takže kurzy budou muset počkat, třeba až Kája povyroste a bude moci jezdit se mnou.

My, co nejsme herci a nestojíme na jevišti ve světle reflektorů před plným hledištěm, si tu situaci ani neumíme představit. Co je pro tebe na tom nejzajímavější a co nejtěžší?

Oslovit diváka. Někdy ho rozesmát (a to je pěkná dřina), jindy ho rozplakat nebo ho přimět, aby spolupracoval, aby přemýšlel a sdílel to, co se děje na jevišti. Takže bychom v roli měli být pravdiví. A každou bychom se měli pokusit ztvárnit jinak, nově, čerstvě, voňavě.

Míváš trému? A kdy?

Obrovskou!!! V podstatě vždy! Použiju termín z matematiky, kterou mám ráda, je to přímá úměra trémy vůči tomu, jak je role velká, složitá a jak je věc nazkoušená.

Kterou fází na realizaci inscenace máš nejraději – zkoušení, generální zkoušky, nebo hraní?

Teď už všechny fáze. Dřív jsem se bála všeho: prvních čtených zkoušek, protože jsem dislektik, prvních aranžovacích, protože se ztrapním, a nakonec premiér, jestli to publikum přijme, jak má. Teď už vím, že se herec občas přefekne a že na zkouškách máme povinnost být trapní, abychom vyčistili, co ano a co ne. (SMÍCH) A premiéry jsou těžké pořádky – zhodnotíš se celá ta dvouměsíční dřina?

Když nazkoušíš roli, tak ji hraješ pokadě stejně, nebo někdy uděláš na jevišti něco nového? Improvizuješ na jevišti? Upozorníš na to partnera (myslím hereckého, samozřejmě) předem?

Určitě se snažím dodržet nazkoušený základ, ale nejsem ten typ, co si opakuje repliky před zrcadlem a co se v portále rozplakává, aby byl dojat na jevišti. Nesu si základní situaci a text a nechávám to plynout. A když se přehodí něco nečekaného, snažím se to vzít do hry. V *Nůžkách* je improvizace součástí představení a to mě moc baví. A myslím, že i mé kolegy a diváky.

UŽ TĚ NĚKDY KOLEGOVÉ NA JEVIŠTI NĚČÍM ZASKOČILI? MILE ČI NEMILE...

Určitě ano, jen si teď nevzpomenu. Na co si ale vzpomínám dobře, je „Klub šmíráků“, který jsme založili při hraní Princezny se zlatou hvězdou na čele. Do klubu kromě mě patřil Jirka Kalužný a Pavel Doucek. Složili jsme slib, že se budeme na jevišti překvapovat, aniž tím utrpí inscenace nebo divák. To bylo super! Dokonce jsme měli průkazy a vybírali členské příspěvky. Tím bych klukům chtěla vzkázat, že příspěvky mám pořád u sebe a že to roztočíme na derniéře Donaha!, kde hrajeme všichni tři.

Po mnoho let připravuješ mladé adepty hereckých škol, většinou jsou to pro ně vůbec první lekce herectví. Víš, že to neděláš pro peníze. Co tě na tom baví? A jaké máš úspěchy?

Asi mě baví sledovat ten pokrok, jaký udělají. Jsou to nepopsané listy, které musím téměř animovat a předehrávat jim, co a jak mají udělat. Oni koukají, co že to po nich vůbec chci. Postupně jsou samostatnější. Přijít na to, jak odstranit jejich neduhy, je jednak radost, jednak moje vlastní herecká hygiena.

Kdyby byla ta možnost, učila bys na nějaké herecké škole?

Nevím. Kdybych věděla, že těm lidem mám co předat, tak snad ano. Ale je těžké o tom přemýšlet teď, když se pozvolna vracím na jeviště. Jedno vím jistě, nevyměnila bych hraní za učení.

Vraťme se ale k muzikálu Zpívání v dešti, který bude mít brzy premiéru. Postava Liny není zrovna kladná. Nevadí ti to? Na druhou stranu nabízí velkou možnost „vyřadit se“ na jevišti...

Jak říkáš, dává prostor se vyřadit a na to se těším. A mým úkolem také je, aby se diváci bavili, a to i přes to, že je to záporná role. Aby ji pochopili, nesoudili, protože ona si to nakonec pěkně slízne. (SMÍCH)

Lina podobně jako Líza Doolittleová v My Fair Lady, kterou hraješ, má problém s mluvou a bere lekce správné výslovnosti. Lina však na rozdíl od Lízy nedobrovolně a nerada. Je to pro tebe výzva, nebo máš strach, aby ses neopakovala?

Nebojím se, že se budu opakovat. Je tam sice něco společného, ale také mnoho rozdílného. Výzva je v tom, aby má vada řeči působila vtipně a přirozeně, aby diváký neobtěžovala.

A nakonec se tě zeptám na tvou poslední velkou roli – roli matky. Karolínce už budou dva roky. Co ti mateřství dalo a co vzalo?

Tak to je na další samostatný rozhovor! (SMÍCH) Je to paráda! Kromě toho, že přímo hlítám všechny pokroky Káji a snažím se jí být dobrou mámou, má to ještě vedlejší účinky. Odpočinula jsem si od divadla, takže se tam pokaždé moc těším. Provoz divadla je teď velmi nabitý a já vím, že když jsem toho měla tak moc, bylo těžké tam nechodit jen jako do práce. Leccos mě pak někdy vykojelo, rozčílilo. No a Kája je teď v období, kdy začíná opakovat slova a rozumí stále více věcem. Já sama. A to vše je neuvěřitelná sranda. Tuhle jí Láda říkal: „Otoč se na mámu, když s tebou mluví.“ Za něco jsem ji totiž kárala a ona se dívala bokem. V té chvíli, jak to dořekl, se jí na rtech objevil neuvěřitelný kouzelný úsměv a začala se otáčet okolo své osy, jak to dělá, když spolu trsáme. A pak vychovávejte... (SMÍCH)

Petro, přeji ti hodně legrace a sil při výchově dceřry a do premiéry Zpívání v dešti ZLOM VAZ!

JaU

P. JANEČKOVÁ S M. SIKOROVOU NA DIVADELNÍM PLESE

PODĚKOVÁNÍ, které patří i vám...

DH
Dagmar Havlová

*Dovolte, abych Vám tímto z hloubi srdce poděkovala za projevovou sounost
a útěchu, kterou mi Vaše slova přinesla. Vědomí náklonnosti, ve které jste
mého manžela chovali, mě posiluje a vroucnost Vašeho projevu účty je něco,
na co nikdy nezapomenu.*

Opavská (Havlová?)

UŽ VÍME, JAK VYSOKÝ JE GENIUS NA DIVADLE

Při příležitosti předávání nové Ceny Genia smíchu Východočeské divadlo ve spolupráci s Východočeskou galerií vyhlásilo soutěž o zajímavé ceny na téma:

JAK VYSOKÁ JE SOCHA GENIA NAD TYMPANONEM V PRŮČELÍ VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA?

Socha tvořící na budově divadla jednu z městských dominant vznikla podle sádrového modelu sochaře Bohumila Kafky v letech 1907-1909 (sochu podle předlohy vytesal Rudolf Vávra – bronzová křídla vytepal Vítězslav Čížek – tvář ženy připomíná naši slavnou pěvkyni Emu Destinovou). Kafkova sochařská studie je významným exponátem Východočeské galerie v Pardubicích, která ji na několik měsíců zapůjčila divadlu, diváci si ji mohou prohlédnout ve foyer v prvním patře divadla.

Tipování výšky sochy Genia probíhalo prostřednictvím internetu na stránkách divadla www.vcd.cz a galerie www.vcg.cz a samotné přeměření sochy, kterého se účastnili ředitel divadla Petr Dohnal, ředitelka galerie PhDr. Hana Řeháková a projektant dopravních staveb Ing. Petr Novotný, Ph.D., se uskutečnilo v pátek 2. března. **Socha měří 280 centimetrů.**

Svým tipem 285 cm byl pravdě nejbližší **Jaromír Pýcha z Dolní Rovně**, který bude osloven a pozván na vernisáž výstavy děl Františka Hodonského, Adolfa Lachmana a Petra Korunky, která se bude konat 25. dubna v domě U Jonáše, kde bude odměněn předplatným do Východočeského divadla, členstvím v Klubu přátel umění při Východočeské galerii a dalšími drobnými cenami.

RaS

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

Přelom února a března patřil ve Východočeském divadle smíchu, legraci a kvalitní zábavě. XII. ročník pardubického festivalu nejlepších českých a moravských komedií v sobotu 25. února předznamenala premiéra komediální koláže o nevěře v českých ložnicích **S cizí dámou v cizím pokoji**, kterou pohostinsky nazkoušel herec a režisér Lumír Olšovský. Na jedné lodi při plavbě za (nejen milostným) dobrodružstvím, které nemusí mít vždy šťastný konec, se v hlavních rolích sešli Petr Dohnal, Jiří Kalužný, Ladislav Špinar a Kristina Jelínková.

RaS

J. KALUŽNÝ A J. VRÁNA, **S CIZÍ DÁMOU V CIZÍM POKOJI**, FOTO P. PRŮCHA

POPREMIÉROVÁ DĚKOVÁČKA HERCŮ A REALIZAČNÍHO TÝMU NOVÉ KOMEDIE NA REPERTOÁRU DIVADLA.

REŽISÉR LUMÍR OLŠOVSKÝ SI KE SPOLUPRÁCI PŘÍZVAL HEREČKU MARTU SOVOVOU, KTERÁ SE ALTERNUJE S RODAČKOU Z PARDUBIC IVANOU KOROLOVOU, A CHOREOGRAFA MARTINA GOGU.

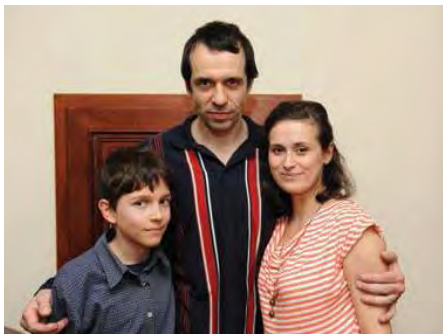
PŘED PREMIÉROU SE USKUTEČNILA VERNISÁŽ VÝSTAVY OBRAZŮ KARLA KAFKY, KTEROU UVEDL JEHO KAMARÁD ZDENĚK RUMPIK. OBRAZY I PREMIÉRU PAK CHVÁLIL I BYVALÝ PRIMÁTOR ING. JIŘÍ ŠTRÍTESKÝ.

PREMIÉROVÁ NERVOZITA OPADLA A OSLOVA MŮŽE ODSTARTOVAT! LUDMILA MECERODOVÁ, DRAMATURG MĚSTSKÉHO DIVADLA BRNO JIŘÍ ZAVÍŠ, KRISTINA JELÍNKOVÁ, DRAMATURG „CIZÍ DÁMY“ ZDENĚK JANÁL A LUMÍR OLŠOVSKÝ PŘÁVĚ ZAČÍNÁJÍ...

PETRU TENOROVOU PŘIJELA NA PREMIÉRU PODPÓRIT SPOLUZÁČKA Z KONZERVATOŘE TEREZA STAROSTKOVÁ, KTERÁ NYNÍ HRAJE V OPAVĚ. A NECHYBĚL ANI REŽISÉR PAVEL ONDRUCH.

FOTOGRAFIE JAK Z RODINNÉHO ALBA! RADEK ŽÁK SE SYNEM DARKEM A PŘÍTELKYNÍ LUCKOU ŠTĚPÁNKOVOU, S NÍŽ V LÉTĚ OČEKÁVAJÍ POTOMKA!

P. BOROVEC A K. JELÍNKOVÁ, S CIZÍ DÁMOU V CIZÍM POKOJI. FOTO P. PRŮCHA

Asi docela často na cestě, většinou dobře naladěný, s pracovním úkolem před sebou. Umí být vtipný, ale nevykecává se zbytečně. Posedí, ale neodchází poslední. PETR BOROVEC – věčný a přímý kluk, alespoň tak ho znám. Takže hurá na to, ať to nezdržujeme...

Díváci tě už mohou znát z několika našich inscenací, pro tebe však nastává důležitá změna, kterou publikum zaznamená možná jen tím, že za tvým jménem v programu zmizí písmenka j. h. To znamená, že ze statutu hosta přejdeš do regulérního angažmá ve VČD. Jak se to seběhlo a co to pro tebe znamená?

Nějaký zásadní rozdíl nepociťuji. Možná v tom, že za mě divadlo vyřizuje ono nebezpečné papírování, jakým jsou například daně, a samozřejmě jsem získal větší pocit jistoty. To je úleva. Za chvíli tomu bude rok, kdy jsem tady začal zkoušet Tajemný hrad v Karpatech, a za tu dobu jsem si nějaký ten vztah k divadlu vypěstoval a jsem velice rád za to, že ve větší míře převládají ty pozitivnější pocity. Je pravda, že když jsem v září smlouvu neměl, byl jsem trochu (dost) nervózní. Nevěděl jsem, co bude, jestli se náhodou nebudu muset vrátit do železáren tam u nás, dělám si legraci. Ten půlok byl opravdu těžší, krom Pardubic jsem nic jiného neměl a měl jsem opravdu strach. Potom ale přišly příležitosti ve „Zvoníkovi“ a momentálně v novém představení S cizí dámou v cizím pokoji, které byly následovány nabídkou stálého angažmá, kterou jsem s radostí přijal.

Kudy vedla tvá cesta k divadlu? Hrál někdo z rodičů nebo předků?

Tak první od těch rodičů. Oba dva hráli, ale každý svým způsobem jinak. Otec už na střední škole, když studoval grafiku na Umělecko-průmyslové škole v Uherském Hradišti. Později, když pracoval jako vedoucí propagace v Kulturním domě ve Strážnici. To byla taky domovská scéna tamějšího amatérského divadla, kde také uplatnil svůj obor jako scénograf. A málem bych zapomněl, má za sebou taky jednu zahraniční filmovou roli. (SMÍCH) Vlastně ani nevím, jak se ten film jmenoval, vím jen, že byl italský, točil se na zámku v Buchlovicích a otec hrál kněze. Moje mamka tančila léta v jednom z největších moravských souborů Danaj (Strážnice). Takže základ tam byl. Já mám za sebou účinkování v dětské kapele, to bylo v době, kdy mi bylo jedenáct let, účinkování v dětském amatérském souboru ve Strážnici. Ale je pravda, že víc než divadlo mě ovlivnil film. K tomu mám kladný vztah už od dětství. A potom se to všechno seběhlo nějak rychle. DAMU a hned Pardubice.

Vzpomínám si, že když jsi u nás zkoušel svou první roli v Tajemném hradu v Karpatech, ptal jsem se, odkud pocházíš, a když jsem slyšel, že ze Strážnice, zajasal jsem – to je dobrý kraj a dobrá krev. Dnes už od tebe vím, že ve Strážnici je vás kumštem obdařených víc, tak na tom asi něco bude, že? Tak jak je to doopravdy? Je to něco jako „my jsme Valaši, jedna rodina“? Kořeny, tradice, přátelství? Rozpovídej se...

Tak „kumštýřů“ je tam na 6 000 obyvatel opravdu až moc. Ono vůbec, kdyby si režiséři a dramaturgové udělali víkendový pracovní výjezd do některých ze sto padesáti (přeháním... snad) hospod, které u nás jsou, tak budou schopni založit minimálně dva plnohodnotné soubory. Ne, opravdu je to zvláštní a já to sám neumím vysvětlit. „Gořalka“, slivovice (vše samozřejmě legální) a víno. Srdečnost, upřímnost (někdy tvrdá) a určitě ten folklór. Všichni tam umí zpívat. Hlavně o víkendu po desáté večer. Každý tam buď tancuje, nebo někde hrál, zpíval, režíroval. Režiséři je tam vůbec nejvíc. (SMÍCH) Je to zlatý kraj, kde je asi opravdu něco ve vzduchu... kromě té slivovice.

Nedávno jsi mi pouštěl studentský film jednoho svého kamaráda, v němž hraješ hlavní a vlastně jedinou roli – a mimochodem dobře. Řekni přesně, o co šlo a jaká to byla zkušenost? A máš i další zážitky a příležitosti před kamerou?

Ó, děkuji! Jedná se o cvičení studenta kamery na FAMU Ondřeje Hudečka. S Ondrou se známe od dětství ze Strážnice.

Jak jinak!

Hrál jsem u něj v několika divadelních hrách, které jako šestnáctiletý režíroval, a udělali jsme spolu tři nebo čtyři filmy, jinak on jich má už víc. Tenhle film, který se jmenuje O-ring, jsme natáčeli před rokem u nás na Moravě. On to měl jako jedno z pěti cvičení, které musel v prvním ročníku natočit. Ze cvičení se ale stal, k našemu obrovskému překvapení, poměrně úspěšný film, který vyhrál v Anglii diváckou soutěž a byl nominován na Českého lva v sekci studentský film. Nevyhráli jsme. (SMÍCH) Zkušenost k nezaplacení a Ondřej má u mě jistotu, že mu kývnu skoro na všechno. Další zkušeností před kamerou byl jeden pořad o designu a kutilství, který se chvíli v televizi vysílal. Někjaké další točení se studenty z FAMO a FAMU. A teď mě čeká první filmová role v připravovaném snímku, který by se měl začít v brzké době natáčet. Zatím nemůžu říct víc.

Zkoušíš teď kromě Pardubic ještě někde?

Čeká mě zkoušení do A studia Rubín v Praze, které by mělo odstartovat někdy začátkem dubna. Jedná se o autorskou hru, kterou bude režírovat můj bývalý spolužák z DAMU David Šiktanc a nejspíš ve spolupráci se Štěpánem Páclm. Jinak mám v Praze v Černé labuť, což je kavárna u obchodního domu Bílá labuť, představení Podoba věcí.

Pozvali jsme tě k nám na hostování na základě komediální role ve školním představení Poprask na laguně. Cítíš se jako komediální herec? Táhneš ke komediálnímu žánru? Co je divadlo tvého gusta? Nemám zatím vyhraněný styl. Komédie mi prozatím připadají jednodušší, což prý není pravda. Já to mám vůbec většinou všechno obráceně. (SMÍCH) Každopádně bych nechtěl dopadnout jako herec jedné role.

M. TICHÝ A P. BOROVEC: TAJEMNÝ HRAD V KARPATSKÉ FOTOGRAFIE

A divadlo podle mého gusta? Takové, kde budou za každé představení dávat tak 30 000 korun. (SMÍCH) Legrace (částečně), zatím jsem spokojen s momentální situací.

Kdybys měl jmenovat jednu nebo dvě inscenace na našem repertoáru, které jsou podle tebe v současnosti těmi nejlepšími?

Dvanáct rozhněvaných mužů a velmi se těším na Bláznovy zápisky, které jsem pořád neviděl.

S kterým režisérem bys rád někdy pracoval?

Nolan, Spielberg, Fincher, Miroslav Krobot.

Holduješ nějakým dalším koníčkům kromě divadla?

Okrajově se snažím brodit v nekonečných filmových vodách, zajímají mě tvrdší odnože rockové hudby a určité sport. Klasické, fyzicky náročné sporty jako bowling, kulečník, šipky a taky ty druhé, třeba hokej, fotbal atd. Jak aktivně, tak pasivně. Aktivně potom převážně kolo.

Dnes se divadlo často chápe hlavně jako zábava, odreagování apod. a někdy se pozapomíná na to, že divadlo má především něco sdělovat, dotýkat se důležitých témat. Cítíš ty sám jako mladý člověk bytostnou potřebu hrát dnes o nějakých tématech? Která by to byla? Hrál jsi v nějaké inscenaci, kde jsi cítil, že herci i publikum prožili společnou katarzi?

Ano, tohle je otázka, kterou jsme se svými spolužáky často dostávali, a já na ni stále neumím dobře odpovědět. Přesně jak říkáš, hodně lidí si v dnešní době chodí do divadla odpočinout, relaxovat, což je samozřejmě dobře, ale je čím dál tím častějším jevem, že v okamžiku, kdy musí mozkové buňky vyvinout větší úsilí, tak se stává automaticky z představení nesnesitelná nuda a utrpení. Samozřejmě, že ne všichni to takhle cítí, ale dá se to prý pozorovat ve větší míře než v minulosti. Já osobně onu touhu zatím nemám, ale jak říkám, jsem na začátku cesty, spoustu věcí teprve poznávám, takže je veliká pravděpodobnost, že při příštím rozhovoru budu mluvit jinak. Katarze zatím neproběhla. (SMÍCH)

Těšíš se na případnou roli na naší Malé scéně ve dvoře, která se ti zatím vyhýbá? Jaký je tvůj vztah ke studiovým prostorům?

Velice se těším. Malé scény jsou mi bližší, možná je to tím, že jsem čerstvý absolvent a většinu zkušeností mám ze zkušeben a z DISKU (školní divadlo), což ony malé scény připomíná nejvíce. Také se do toho pořád plete ten film a díky tomu to pověstně civilizovanější herectví, což malé scény umožňují. Na druhou stranu mám zkušenost i z Národního divadla, kde to bylo „trošičku“ rozdílné (SMÍCH) a musím se přiznat, že mít možnost si občas protáhnout hlasivky a vypotit trochu té krve, aby bylo na prvním balkóně to mrknutí oka vidět, není na škodu. Jak ale říkám, menší prostory mě lákají víc. Je tam víc cítit ten kontakt s divákem, který je pro mě velice důležitý.

Stihnul jsi vidět nějaké inscenace na našem GRAND Festivalu smíchu?

Bohužel ne, ale nemá to nic do činění s ignoranstvím. Musel jsem ve svém volnu pomáhat doma na Moravě. Každopádně, podle ohlasů mě to dost mrzí. Příště.

Co je tvůj nejbližší pracovní úkol?

Napsat diplomovou práci.

Ale blíží se taky prázdniny. Už víš, kam pojedíš? Je nějaké místo, kam se rád vracíš (kromě Strážnice samozřejmě)?

Rád bych samozřejmě k moři, dlouho jsem nebyl. Někdy ten hudební festival a cestování na kole. No a místo, kam se rád vracím??? Přesně, kromě Strážnice je to i náruč mé milované přítelkyně.

Tak ti přeju, aby tě diplomka moc neodváděla od přítelkyně a přítelkyně od diplomky. Děkuju a zlom vaz v prvním angažmá!

ToS

**LADISLAV
ŠPINDER
ZÍSKAL
DALŠÍ CENU!**

CO MĚ V POSLEDNÍ DOBĚ POTĚŠILO A NA CO SE TĚŠÍM? LÍDA VLÁŠKOVÁ

V pravý čas mě potkal film Nickyho rodina. Už jsem byla deprimovaná z lidské bezohlednosti, nadutosti, hlouposti i vychytralosti. (Syn musel zrovna tohle po mně zdědit a tak toto téma je u nás na denním pořádku.) A najednou zírám na lidi, kteří jako poděkování Siru Wintonovi nezištně pomáhají dalším; dětem, starším, bezmocným. Tak oni takoví lidé ještě existují v tom marastu, který na nás denně řve z médií? Uplně mě to odrovnalo, zažívám pocit naděje i štěstí. Znovu si připomínám svůj výrok o životě v bavlnce: Divadlo je svým způsobem zvláštní svět, přes veškeré případné neshody jsme všichni na jedné vlně, a možná proto nás tak zraňuje setkání se zlem ve společnosti. Hrát zápornou postavu je radost (dobře vím, o čem mluvím), ale setkat se s takovým člověkem je zoufalost.

Ale nesmím zapomenout ani na příjemné setkání se slovenskými kolegy z bratislavského Túlavého divadla. Nejenom, že se jejich představení moc líbilo, ale naše pocity, zkušenosti životní a hlavně divadelní si byly velmi blízké. Také neřeší slávu, popularitu, ale především chtějí dělat zajímavé a člověčí divadlo. Ono vlastně setkávání s lidmi je důležité, kolikrát objevíte věci, které vás mohou utvrdit ve vašem názoru, někdy i posunout dál, a tak nezavrhuji Facebook, Skype, neboť mi umožňují potkat se s těmi, kteří jsou příliš daleko, a jinak bychom o sobě nevěděli.

Schražuji rodinné fotografie, dopisy, křestní, oddací, úmrtní listy, kopíruji do počítače. Naposledy to byl deník mého pradědečka z I. světové války. Je úžasné pročítat tyto dokumenty a zahrnovat nové informace do našeho rodokmenu. Slibuji si, že někdy

navštívím matriky, abych se dostala i dál než jen do počátku devatenáctého století.

A pak mám své domácí radosti – kočičí „miminka“ (11 a 12 let), která musí vydržet mé citové záchvaty, na syna si už netroufnu, a tak spolu probíráme životní pravdy, a to je také potěšující.

Na co se těším? Kdybych to věděla!!! Spíš tajně doufám. A když tajně, tak to přece nesmím prozradit, že?! Jen jedno mohu: Těším se na jaro, sluníčko a zelenou trávu.

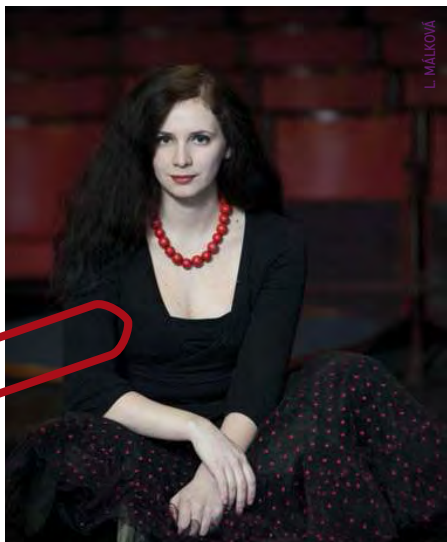
V neděli 26. února byla v Divadle na Vinohradech zahájena jarní část XVII. ročníku přehlídky mimo-pražských profesionálních divadel České divadlo 2012. Při této příležitosti byly předány ceny za inscenace a herecké výkony v loňském roce.

Na jednoznačném vítězi Ceny Českého divadla 2011 za nejlepší mužský herecký výkon se odborná porota neshodla, proto bylo první místo uděleno zároveň dvěma hercům – Ladislavu Špinerovi za roli Hendrika Höfgena v inscenaci Mefisto a Janu Kolaříkovi za roli Hanti v inscenaci Příliš hlučná samota v CED Divadle U stolu Brno. Gratulujeme!

Láďa cenu Českého divadla nemohl osobně převzít, protože měl v neděli premiéru komedie S cizí dámou v cizím pokoji, ocenění mu proto předali ředitel divadla Petr Dohnal s primátorkou města MUDr. Štěpánkou Fraňkovou až při pondělním slavnostním zahájení GRAND Festivalu smíchu, který Láďa s Petrou Janečkovou otevírali klauniádou.

HISTORKA O SV. MAGDĚ V REŽII LUCIE MÁLKOVÉ

V PONDĚLÍ 23. DUBNA NA MALÉ SCĚNĚ VE DVOŘE

L. MÁLKOVÁ

Vývoj českého divadla byl vždy ovlivněn německým divadelnictvím, ať již divadelními hrami, myšlenkami německých dramatiků a filosofů, či režijními postupy. Tato úzká provázanost není opomíjena ani dnes, tím spíše, když nám německá dramatika stále může předávat mimo jiné řadu inovačních postupů a možností k inspiraci. Pozoruhodných autorů současného německého dramatu je obdivuhodně velký počet! V německý mluvících zemích je naprostou přirozeností, že se běžný divák repertoárového divadla o dramatu dneška zajímá a na repertoáru „svého“ divadla ji vítá. Zájem společnosti o aktuální umělecký náhled na sebe samu patří ke zdravému sebekritickému duchu a k potřebě být uvědomělou součástí veřejného života, ke kterému divadlo neodmyslitelně patří, neboť není jen stánkem zábavy a odpočinku, ale především místem, kde se divák může dozvídat, vzdělávat, získávat ceněné impulsy...

Před více než rokem jste se v našem cyklu scénických čtení současné dramatiky Malé inscenace na Malé scéně s jedním německým titulem mohli setkat – byl to Zlatý drak Rolanda Schimmelpfenniga, jednoho z nejznámějších dramatiků dneška. A pohled na německou dramatu si budete moci rozšířit i v této sezóně – 23. dubna 2012, kdy uvedeme jedno z děl Johanny Kaptein – Historka o sv. Magdě.

JOHANNA KAPTEIN (nar. 1973 v Hamburku) píše divadelní a rozhlasové hry, rovněž prozaické texty. Po několika zkušenostech s rozhlasem studovala na Universität der Künste v Berlíně scénické psaní (2002 – 2006). V roce 2006 byla pozvána na tvůrčí pobyty do londýnského Royal Court Theatre a vídeňského Burgtheateru. V roce 2007 obdržela stipendium Thomase Bernharda, jednu sezónu byla domácí autorkou v divadle v Karlsruhe, dnes tvoří a žije v Berlíně. Za svůj debut Historka o sv. Magdě byla oceněna na dramatické soutěži německé Schaubühne při festivalu F.I.N.D., kde byl uveden jako scénické čtení. Za rozhlasovou verzi této hry získala cenu Ganz Ohr rozhlasové stanice NDR. Světová premiéra hry se uskutečnila v Staatstheater Karlsruhe v roce 2007 a 16. března tohoto roku byla hra uvedena v Německu podruhé v Städtisches Theater Chemnitz.

Součástí večera bude diskuse o díle autorky Johanny Kaptein a německé dramatičce – za účasti překladatele Michala Kotrouše a zástupkyně Goethe-Institutu Moniky Loderové. Režie Historky o sv. Magdě se ujme mladá režisérka LUCIE MÁLKOVÁ.

Johanna Kaptein napsala svou hru Historie sv. Magdy poněkud nezvykle, ale tímto typem psaní se na druhou stranu soustavně zabývá: dané repliky nejsou přesně určeny konkrétním postavám, ale autorka pouze předepisuje počet herců (pět), mezi které by se měly repliky teprve rozčlenit. Je tato poněkud volná forma pro režiséra přitažlivá? V čem vidíš výhodu takového textu, či naopak potíž?

Řekla bych, že tato forma je víc než přitažlivá. Je to pro režiséra taková zapékavá detektivka, na jejímž konci možná vznikne pojmenování postav a obsazení. Zároveň má režisér spoustu prostoru pro vlastní imaginaci a volnost v interpretaci textu, což zrovna já oceňuji. Nemám ráda hry, kde mi autor předepíše, že na scéně je starý bernardýn a v přesně určených místech zašteká. Nebo takové ty grafomanské scénické poznámky, které říkají, jak to mají herci hrát. To už kolikrát radši ani nečtu, protože mě ta hra přestává inspirovat.

S překladatelem Michalem Kotroušem jsme debatovali o přesném názvu hry. Originální název se dá přeložit jako „historie“, „příběh“ či dokonce až trochu cynicky „historika“. Původně tedy Historie sv. Magdy se změnila na Historiku o sv. Magdě. Čím je děj hry o Magdě pro tebe?
Pro mě je to především o nutkání lidí vyprávět příběh. A protože je ten příběh natolik silný a pro lidi pořád přitažlivý, stává se z něj legenda. Lidé si začínají ten příběh přehrávat, ožívá v jejich myslích a vzniká divadlo. Rekonstrukce událostí. To je dobrý základ hry. Fascinuje mě i onen rozpor názorů a vidín, je to trochu modelová situace a la Brecht a dopravní nehoda. Každý to vidí po svém, každý do svého vyprávění vkládá kus sebe, někdo přibarvuje, někdo odsuzuje, jiný soucítí. Nutí to pak samozřejmě i nás jako inscenátory a potažmo naše publikum zaujmout stanovisko, hodnotit, přemýšlet o každém okamžiku příběhu. To je nedocenitelné.

Magda je na začátku života jako nepopsaný list, projde ovšem několika zásadními životními zkušenostmi, až nakonec zabije svého manžela. Vidíme tedy, že činy jednotlivce jsou ovlivněny chováním jiných lidí, případně celé společnosti. Je něco, co může vraždu omluvit? Dostala by Magda od prezidenta milost?
Zapeklitá otázka, na kterou ale v případě Magdy neodpovím. Odpověď můžou hledat diváci s námi už 23. dubna. V obecné rovině je tohle jedno z témat, které mě zajímá. Lze ospravedlnit vraždu, je-li obžalobou jedince vůči společnosti? Je-li cestou z pekla? Když jsme v Maďarsku zkoušeli text Botho Strausse Zhanobení, což je moderní přepis Tita Andronika, jak známo nekravější Shakespearovy hry, na čtených zkouškách jsme se procházeli různými filozofickými i náboženskými přístupy k tématu pomsty. Jsou natolik rozporuplné i přesvědčivé, že z toho vyplývá jen to, že každé takové lidské jednání je jedinečné a je třeba na něj pohlížet v okolnostech, v jakých se to stalo. Přesto právě v závěru Straussovy hry sedí Titus po triumfálním dokonání pomsty osamocen nad mrtvolou Tamory a říká: „Všechno marné. Zůstávám v temnotách.“ Nicméně, zda je to ospravedlnitelné, nepřísluší hodnotit toliko nám, lidem.

Jaký máš obecně vztah k současné německé dramatice?

Musím se přiznat, že se v ní nevyznám zdaleka tak jako ve francouzské nebo maďarské. Přesto texty, na které jsem narazila, mě oslovují. Ať už je to Dea Loher, Marius von Mayerburg nebo již zmíněný Botho Strauss, který je sice autorem starší generace, přesto považuji právě jeho přepis Tita Andronika za velice reprezentativní, brechtovsky laděné současné drama, kde Shakespearovu příběhu, takovému Kill Billu alžbětinské doby, dodal téma, otázku a názor.

Jak by se daly vymezit rozdíly mezi současnou dramatikou německou a francouzskou, které se věnuješ snad dokonce programově?

Ještě když jsem byla na škole, byla jsem strašně naštvaná, že jsem studovala česko-francouzské gymnázium a že neumím německy. Tou dobou jsem zjišťovala, že mě francouzské divadlo ani drama neoslovuje, že je příliš konzervativní, literární, a la these. V tu dobu jsem samozřejmě objevovala na Pražském festivalu německého jazyka ty úžasné inscenace, přímočaré a obrazové. A hry, které šly k jádru věci. Žádné dlouhé filozofování o životě, zkrátka expozice problému a poper se s tím. Naštěstí tohle kategoričké rozdělení je už dávno pryč. Díky několika projektům jsem objevila skvělé francouzské autory, jejichž dramatika není grafomanská a nevzniká, jen aby vznikla, ale je skutečně určená pro divadlo. Třeba Marion Aubert, mladá autorka, jejíž styl je hodně podobný právě Johanně Kaptein.

Vím, že v současné době se formě scénického čtení věnuješ poměrně často. Čím tě tato práce zajímá a jaké jsou tedy tvoje dosavadní zkušenosti s ní?

Forma scénického čtení je, myslím, důležitá součást divadelní produkce. Umožňuje novým a dobrým textům zaznít, prezentovat se, být objeven... Síla je samozřejmě v textu, jde o to nechat zaznít text. Někdo by mohl říct, že je to takový kompromis mezi inscenací a čtením textu, ale v současné době, kdy jsou rozpočty všech divadel kráceny, je to pro současné drama jedna z možných cest k jejich jevištní existenci. Přesvědčilo mě, že tato forma je atraktivní i pro diváky. V Divadle na Vinohradech na zkušebně jsme minulý rok uvedli scénické čtení kanadského autora Michela Trembleyho Albertina. Měli jsme licenci na pět repríz, ale protože bylo pořád vyprodáno a byl obrovský divácký zájem, nakonec jsme reprízování prodloužili i do další sezóny.

Studium režie na DAMU jsi zakončila inscenací muzikálu Štěstí dam. Muzikál jako absolventský projekt není ve školním divadle DISK zrovna obvyklým žánrem. Jak tě to tedy napadlo?

Když jsme šli s nápadem udělat muzikál v DISKu, většina lidí si klepala na hlavu. Naštěstí se našli podobní kaskadéři, kteří ideu přijali a podpořili nás, ➔

ať už ze zvědavosti, jak si slušně řečeno vylámeme zuby, nebo z čiré touhy po tom zažít v provozu DISKu zase něco jiného. Já jsem muzikál ignorovala do té doby, než jsem byla v Londýně a viděla, jak dobrý a sdělný to může být žánr, když se dělá poctivě. Že se dá skrz hudební číslo, tanec a lehkou formu vyjádřit zásadní téma. Když jsem pak navštívila několik zdejších produkcí, rozhodnutí bylo jasné a pramenilo i ze vzdoru vůči místní degradaci toho žánru na pouhé komerční pozlátko. Jako předlohu jsme vybrali Zolův román Šťěstí dam, který mě fascinoval už od gymnázia. Zola je obecně velmi nedoceněný a moderní autor. Ve Šťěstí dam popisuje vznik konzumní společnosti, přerod od drobného obchodu k velkému podnikání, které se stává nemilosrdným jak k zaměstnancům (šikana, zneužívání, podhodnocení), tak k zákazníkům (reklamní manipulace, strategie slev a výhodných nabídek). To všechno popsal Zola na konci 19. století a to všechno platilo i dnes.

Nebyl to ale jediný muzikál, na kterém jsi zatím pracovala. Jaké jsou tvé plány v této oblasti do budoucna?

O rok později se stal můj kolega Jan Tošovský dramaturgem v Divadle F. X. Šaldy v Liberci a vybíral muzikálový titul pro činohru. Nabídla jsem Honzovi muzikál, o kterém jsem dodnes přesvědčená, že je nejlepší v posledních dvaceti letech – Urinetown (Močohrad). Kdysi mi o něm vyprávěl kamarád, co studoval na Harvardu a navštívil broadwayskou inscenaci, a když jsem si přečetla libreto a poslechla hudbu, byla jsem z toho zkrátka perplex. Jde o skvělý, brechtovský muzikál a výbornou, prokomponovanou hudbu se silnými sbory, který vypráví satirický příběh o městě, kde je pro nedostatek vody zakázáno používat soukromé záchodky. Lidé tedy chodí na ty veřejné, které ale ovládá jedna monopolní společnost, samozřejmě napojená na politickou reprezentaci. Frustrování lidé, kteří denně shánějí drobné na záchod, protože za vykonání potřeby mimo je vězení a možná i smrt, se jednoho dne vzbouří a vezmou město do svých rukou. Samozřejmě, že jejich způsob vyřešení problému nic neřeší. Je to chytré napsaný muzikál, který hravě a s nadsázkou pojmenovává všechny současné problémy – korupce, znečišťování životního prostoru, propast mezi chudými a bohatými nebo problematiku revoluce.

V budoucnu se rýsují další dva muzikálové projekty, jeden bych chtěla napsat a na ten další jsem byla oslovena. Bohužel ale zatím nemůžu být konkrétní.

Mezi tvými inscenacemi vidíme velký rozptyl – inscenace ve velkém divadle (Divadlo F. X. Šaldy v Liberci), v menších divadlech jiného typu, jako je ostravské Divadlo loutek, a řada vlastních projektů. Z toho vyplývá zřejmě i rozličný typ práce. V čem se cítíš nejlépe?

Vždycky v tom, co zrovna nedělám. Asi jako každý potřebuju v životě pestrost. Proto mě, po umělecké stránce, nikoli po finanční, uspokojuje být na volné noze. Oba způsoby práce mají něco do sebe. Ve velkém divadle je velkou výhodou to, že se člověk může soustředit jen na režii a práci s hercem a výsledný tvar. Všechny věci okolo obstarávají jiní, ačkoli je pravda, že mi dělalo chvíli problém zvyknout si, že to nedělám sama, ale že od toho jsou lidi, kteří čekají na úkol. Úskalím pak je, když se setkáte s lidmi, kteří jsou zaběhlí v systému, v kolosu velkého divadla a přilíží se jim nechce dělat nebo nedej bože tvořit. To je vždycky úmorné a v tu chvíli myslím na naše vlastní projekty jako třeba zmíněné Maďarsko. To byl projekt, který jsme doslova vydupali ze země, získali granty a vše padalo na moji hlavu. Tehdy jsme s herci odjeli na měsíc zkoušet do prostoru bývalé raketové základny nedaleko Budapešti, do prostoru, kde nebylo nic, jen vojenská ubytovna, jeden sporák a tři kilometry pěšky do vesnice. Pamatuji si, jak vyčerpávající to bylo, zvlášť když nám denně došla voda. Po první hlavní zkoušce, kdy bylo asi třicet stupňů a hrálo se venku, jsme všichni zničeně odešli do ubytovny a zjistili, že voda není a nebude dalších deset hodin. Ale tak nějak jsme to vzali jako součást hry, zážitku. A nutno říct, že osazenstvo bylo více než hvězdné. Role přijali vynikající maďarští herci z bývalého Krétakör Arpáda Schillinga nebo z Národního divadla v Budapešti a pokoru, s jakou jsem se u nich setkala, jsem už nikdy víc nezažila. Před týdnem jsme také oprášili krásné monodrama na pódě pražského klubu Cross, Popravčí č. 14. Když jsem tam v noci po zkoušce stála na štafích a všela světla, říkala jsem si: „Ach jo, zlatá Ostrava, tam bylo krásně!“

ZDJ

J. KAPTEIN

SPONZOR POŘADU

MIMOŘÁDNÉ VEČERNÍ PROHLÍDKY NA KUŇCE

Představení na Kunětické hoře se pomalu blíží a vstupenky postupně mizí, proto si nezapomeňte místa včas zajistit. Čachtická paní, Tajemný hrad v Karpatech i novinka Sen noci svatojánské v magickém prostředí historického hradu za to stojí!

Navíc se zajímavým oživením přichází i správa hradu Kunětická hora, která pro zájemce s platnou vstupenkou na plenérové představení připravila mimořádné večerní prohlídky hradu a k tomu ještě se slevou!

„Návštěvníkům představení nabídneme prohlídku hradního paláce včetně věže s krásnou vyhlídkou do okolí, a to vždy v den představení od 19:00 do 20:00 hodin. Prohlídka zabere asi půl hodiny, je to ovšem individuální – někdo se může zdržet déle, někdo to zvládne i za kratší dobu. Hrad si prochází každý sám, k dispozici bude samozřejmě zkušený průvodce, který zájemcům přiblíží historii hradu. Prohlídka hradního paláce stojí 70 Kč, návštěvník, který se prokáže vstupenkou na aktuální večerní představení, zaplatí 60 Kč, sleva je tedy 10 Kč, což je cca 15 procent z běžného vstupného,“ **upřesňuje kastelán Miloš Jiroušek.**

RaS

ČACHTICKÁ PANÍ, FOTO A. MALÝ

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 60, 531 62 PARDUBICE
TELEFON: 466 616 441
FAX: 466 657 224
WWW.VCD.CZ
WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
TELEFON: 466 616 432

PONDĚLÍ - ČTVRTEK 466 616 402

PÁTEK 10:00 - 18:00

10:00 - 15:30

E-MAIL: OBCHOD@VCD.CZ

WWW.TICKETPORTAL.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
TELEFON: 466 616 430

PŮČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 15:00 - 17:00
466 616 423
TELEFON: 602 405 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 11:00 - 23:00

PÁTEK 11:00 - 24:00

SOBOTA 16:00 - 24:00

NEDĚLE 16:00 - 23:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
UL. KARLA IV., PARDUBICE

2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

ŽŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

EOP ELEKTRÁRNÝ OPATOVICE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

RWE
The energy to lead

Chládek & Tintěra
PARDUBICE
člen skupiny enteria

Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

domec
PARDUBICE
STAVEBNÍ FIRMA

SKANSKA

FAB
ASSA ABLOY

SKODA
Autoprodej DUKLA
PARDUBICE

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

deník

ČESKÝ ROZHLAS
PARDUBICE
VYSÍLÁNÍ 7 FM

radio hey!
...to máš!

7 Sedmička

RTA
VÝCHODNÍ ČECHY

RADIO ČERNÁ HORA
MMA

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

ComArr

HAK

AUTOCENTRUM

Parkovací dům Centrum
ul. Karla IV. č. p. 2749
530 02 Pardubice
tel.: 721 527 765

STAVBY
PARDUBICE

Raiffeisen BANK
Banka inspirovaná klienty

era
Beyond Radar

GVCES

MULTI

Kalvary

Informační server
WWW.PARDUBICKY.CZ

MIROS DOPRAVNÍ
STAVBY a.s.
PARDUBICE

Vema

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ DUBEN 2012 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: P. DOHNAL A K. JEJÍNKOVÁ, S CIZÍ DÁMOU V CIZÍM POKOJI, FOTO P. PRŮCHA